

I wykonawczy w zakresie zdrowia publicznego w czasie pandemii

dr hab. Katarzyna Dunaj, prof. UP,
Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie,
Instytut Prawa i Ekonomii,

1

Wybuch pandemii COVID-19 w pierwszym kwartale 2020 r. zrodził pytanie o podtasę i zakres środków możliwych do podjęcia przez organy władzy publicznej w celu ograniczenia powstającego zagrożenia i zwalczania jego negatywnych skutków. Jednym z kluczowych zagadnień jest określenie roli władz samorządowych, które – zgodnie z zasadą subsydiarności – sprawują władzę publiczną o zasięgu lokalnym (lub regionalnym), a więc tę sferę imperium państwowego, z którą obywatel ma najcięższą do czynienia. Z tego też tytułu sposób wywiązywania się władz samorządowych z obowiązków związanych ze zwalczaniem pandemii ma zasadnicze znaczenie dla oceny skuteczności działań podejmowanych przez cały aparat państwowy.

wzrostu RE jak i osób nieposiadających obywatelstwa polskiego (cudzoziemców i bezpaństwowców). Jednostka ma konstytucyjnie zapewnioną gwarancję korzystania z systemu ochrony zdrowia, funkcjonalnie ukierunkowanego na zwalczanie i zapobieganie chorobom, urazom i niepełnosprawności.

Kwestią prawa do ochrony zdrowia jest spoczywający na władzach publicznych obowiązek podejmowania odpowiednich działań w obszarze ochrony zdrowia. Pojęcie „władza publiczna” obejmuje całość władz państwowych, mających legitymację konstytucyjną (względnie ustawową), dysponujących kompetencją do podejmowania działań władczych w określonej sferze – w tym przypadku w obszarze ochrony zdrowia¹. Bez wątpienia zatem ujęte w art. 68 Konstytucji obowiązki władz publicznych odnosią się nie tylko do organów administracji rządowej.